

ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน
ในโรงเรียนนรรถยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
The Deciding Factor of Parents in Sending Their Children to Study
at Nattayapitsanusorn Nakhonsitammarat School

ARTICLE INFO

Article history:

Received 5 March 2019

Revised 22 May 2019

Accepted 28 May 2016

Available Online 4 March 2020

มัทนียา พัฒนะปราษฎ์^{1*}

Mattaneeya Pattanaprat^{1*}

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the deciding factors of parents in sending their children to study in Nattayapitsanusorn Nakhonsitammarat School and to compare the deciding factors of parents in sending their children to study in Nattayapitsanusorn Nakhonsitammarat School, classified by gender, education, and career. The sample group consisted of parents who send their children to study in the nursery level 1-3 at Nattayapitsanusorn Nakhonsitammarat School using Krejcie and Morgan's table. The 152 samples came from Stratified Random Sampling. The 5-rating scale questionnaire was applied as the tool for data collection. Statistics for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test and One-way ANOVA.

The research revealed that 1) The parents have the deciding factors of parents in sending their children to study at Nattayapitsanusorn Nakhonsitammarat School at a high level. Considering in details, there are 5 high level and 1 highest level. The first top factor is the relationship between the school and the community which has the highest meaning. Next is the expense for education, building and environment, teachers, and educational management which has the lowest mean and 2) The difference in gender, educational level, and career influence the deciding factors of parents in sending their children to study at Nattayapitsanusorn Nakhonsitammarat School without any difference.

KEYWORDS: FACTOR / DECIDING / NATTAYAPITSANUSORN SCHOOL

¹ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาบริหารการศึกษา) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประเทศไทย

Master of Education (Education Administration) Faculty of Education Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand.

* Corresponding author; E-mail address: mattaneeya78@gmail.com doi: 10.14456/joe.2020.34

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรวิทยาพิศณุสรณ์ และเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรวิทยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระดับอนุบาลชั้นปี 1-3 ในโรงเรียนนรวิทยาพิศณุสรณ์ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 152 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามระดับชั้นของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (F-test แบบ one way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน ในโรงเรียนนรวิทยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ด้าน และระดับมาก 1 ด้าน โดยด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน และชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านครูผู้สอน และด้านการจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และ 2) ผู้ปกครองที่มีเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรวิทยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยภาพรวมและรายด้านรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ปัจจัย / การตัดสินใจ / โรงเรียนนรวิทยาพิศณุสรณ์

บทนำ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในภาวะปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมการเมือง เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมที่รวดเร็ว ต้องจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ การศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) (The National Economic and Social Development Board, 2012) ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน การให้ความสำคัญในการมุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มินิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้ องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้สร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษา ที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กำหนด ให้การจัดการศึกษาจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (Ministry of Education, 2010) โดยในการจัดการศึกษาตามมาตรา 18 ได้บัญญัติว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษาที่เรียกว่าสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และโรงเรียน สำหรับสถานพัฒนา เด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการ ช่วยเหลือระยะเริ่มแรกของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออื่น ในขณะที่โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนในสังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือ ศาสนาอื่น (Ministry of Education, 2010) และยังได้ระบุเพิ่มเติมว่า การศึกษาเป็น

กระบวนการเรียนรู้ของ บุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การอบรมการสืบสานทางวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ สร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคม การเรียนรู้ และเป็นปัจจัย เกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต (Ministry of Education, 2006)

การจัดการศึกษาของภาคเอกชนนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาของชาติเพราะช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการให้บริการด้านการศึกษา เนื่องจากทรัพยากรของประเทศมีอยู่อย่างจำกัดและจำเป็นต้องนำไปใช้พัฒนางานด้านอื่น ๆ พร้อม ๆ กัน จึงทำให้รัฐไม่สามารถที่จะจัดการศึกษาแก่เยาวชนในวัยเรียนได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ การที่เอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังตอบสนองความต้องการเฉพาะของ ผู้ปกครอง และนักเรียนได้เป็นอย่างดี เช่น การจัดโรงเรียนประจำ การจัดบริการพาหนะรับส่ง ความต้องการในเชิง คุณภาพทาง วิชาการ ความสามารถเฉพาะด้าน ด้านระเบียบวินัย ด้านคุณธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ความจำกัดของ ทรัพยากร ธรรมชาติ การลงทุนและการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวแล้วและความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการ พัฒนา ประชาชนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ดังมีคำกล่าวกันอยู่โดยทั่วไปว่าโลกใน ศตวรรษที่ 21 นี้จะเป็นโลกที่มีความมั่งคั่งพล้งอำนาจ และความเจริญก้าวหน้าของประเทศจะถูกกำหนดด้วยระดับ การศึกษาของ พลเมือง ประเทศไทยจึงนับว่าอยู่ในช่วงเวลาที่มีความต้องการ และความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้อง ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาเอกชน ให้สามารถมีบทบาทในการช่วยพัฒนาการศึกษาและคุณภาพของประชาชนอย่างเต็มที่ ซึ่งในปีการศึกษา พ.ศ.2548 เอกชนเข้ามามีส่วนร่วม จัดการศึกษาในระบบโรงเรียนร้อยละ 15 โรงเรียนที่มีการขยาย ตัวมากขึ้นและนับวันการศึกษาเอกชนจะมีบทบาทมากยิ่งขึ้น เนื่องจากบทบัญญัติทางกฎหมายได้เอื้อต่อการให้ ภาคเอกชนมาลงทุนด้านการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากในมาตรา 43-46 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดเรื่องการบริหารและการจัดการศึกษาของ เอกชนไว้เป็น การเฉพาะ โดยให้เอกชนมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ สถานศึกษาเอกชนสามารถจัดการศึกษาได้ ทุกระดับ ทุกประเภท สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นนิติบุคคล มีคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา รัฐต้อง ให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุนการลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษีและสิทธิประโยชน์อย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษา เอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

การบริหารโรงเรียนของภาคเอกชนในทางปฏิบัติแล้ว มีลักษณะเป็นธุรกิจทางการศึกษาคือต้องทำการจัด การศึกษาให้มีคุณภาพ โดยจะต้องมีการประกันคุณภาพระบบการบริหารการจัดการศึกษาของโรงเรียน และต้องเป็น ไปตามหลักเศรษฐศาสตร์ คือ เพื่อหวังผลกำไรเพื่อให้สามารถดำเนินการอยู่ได้ ฉะนั้นความมั่นคงของโรงเรียนเอกชน จึงขึ้นอยู่กับสมรรถภาพในการสอนและความมั่นคงทางการเงิน ซึ่งเป็นความนิยมศรัทธาและฐานะทางการเงินของผู้ ปกครอง ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชเกิดการแข่งขันมากขึ้นระหว่างโรงเรียนเอกชนด้วยกัน และระหว่างโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนของรัฐเพื่อยกระดับพัฒนาตนเองให้อยู่ในเกณฑ์การตัดสินใจของผู้ปกครอง ตามศรัทธาและความนิยม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนต้องทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียน และสามารถตอบสนองความต้องการได้ตรงตามเป้าหมายของประชากรวัยศึกษาเป็นอย่างดี จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยมี ความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธาพิศุณสรณ์ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่จะเป็นดัชนีบ่งชี้ทิศทางการพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการจัดการศึกษาสู่ เยาวชนและประชากรศึกษาสืบไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2558 จำนวน 250 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระดับอนุบาลชั้นปี 1-3 ในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 152 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านการจัดการศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม ด้านครูผู้สอน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัยนครราชสีมาถึงผู้อำนวยการโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ปกครองนักเรียนเพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม ด้วยตนเอง
2. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ส่งให้ครูประจำชั้นแต่ละห้องส่งต่อ ให้กับผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมจากครูประจำชั้น
4. ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 152 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 152 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์ด้วยการหาความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีลักษณะคำถามแต่ละข้อ มี 5 ระดับ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดย ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์ในการกำหนดคะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา โดยการทดสอบที (t-test แบบ Independent Samples)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตาม อาชีพ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test แบบ One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ด้านและระดับมาก 1 ด้าน โดยด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน และชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านครูผู้สอน และด้านการจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด มีรายละเอียด แต่ละด้านดังนี้

1.1 ด้านการจัดการศึกษา ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ และระดับมาก 6 ข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียน มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนให้เป็นทั้งคนดีและคนเก่ง ควบคู่กัน และ โรงเรียนมีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเน้นให้นักเรียนมีทักษะ กระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ เชื่อมโยง และสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง

1.2 ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน ในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และระดับมาก 2 ข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ โรงเรียนพัฒนาสื่อการสอนจากค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครอง ได้จ่ายให้กับโรงเรียน รองลงมาคือ ท่านคิดว่าประสบการณ์และความรู้ที่นักเรียน ได้รับจาก

ทางโรงเรียน คำนวณค่าใช้จ่าย และ โรงเรียนมีการแจ้งเก็บค่าใช้จ่ายให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้า ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การใช้จ่ายของโรงเรียนจากเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง เกิดผลอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

1.3 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และระดับมาก 3 ข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ มีสุขภาพจิตที่ดี รองลงมาคือ จำนวนห้องเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน และห้องเรียนมีสื่อวัสดุอุปกรณ์เพียงพอ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนมีบริเวณกว้างขวาง ร่มรื่น สวยงาม

1.4 ด้านครูผู้สอน ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน ในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ และระดับมาก 3 ข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ครูผู้สอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพในการทำงานสูงรองลงมาคือ ครูผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี

1.5 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ โรงเรียนมีการประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงผลการดำเนินการและรับฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้ปกครองรองลงมาคือ โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาการเรียนหรือปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนและคณะครูให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมของชุมชนเสมอส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนจัดแสดงผลงานของนักเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองมีโอกาสนิยมนชมและรับทราบ ความก้าวหน้าของบุตรหลาน

2. ผู้ปกครองที่มีเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพและรายด้านรวมไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประเด็นที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้ 1. ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน ในโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เพราะการบริหารของโรงเรียนนรธยาพิศณุสรณ์ มีการจัดการศึกษาเป็นแบบ มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง เป็นการศึกษาทั่วไปเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาอาชีพหรือ การศึกษาต่อ เป็นการศึกษาที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และให้ชุมชนมีส่วนร่วมจัด การศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนดำรงอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยการบริหารสถานศึกษาเป็นการบริหารองค์รวมนานที่ประกอบไปด้วยการบริหารงานทั่วไป ทางการบริหารองค์ที่อาศัยกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นตัวกำหนดแนวทางการบริหารกับการบริหารวิชาการ ที่อาศัยหลักสูตรและแนวทางการบริหารหลักสูตรเป็นตัวกำหนด ในการบริหารจัดการระบบทั้งสองเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ ใหม่ ๆ ขึ้นในสถานศึกษาที่เป็น สังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge Society) เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อชุมชนและผู้เรียน การบริหารโรงเรียนจะต้องให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายและหลักการของหลักสูตรสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งหัวใจหลักของการปฏิรูปการศึกษาที่พระราชบัญญัติ กำหนดให้เกิดขึ้นในการจัดกระบวนการเรียน การสอนและการปฏิบัติต่อผู้เรียนของสถาบันการศึกษา ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ในทุกระดับจะต้องนำไปคิดวิเคราะห์และเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติให้เหมาะสม สอดคล้องกับงานในบทบาทและหน้าที่ที่ตัวเองรับผิดชอบ ดังนั้นผู้ปกครองจึงให้ความสำคัญกับการศึกษาซึ่งเป็นพื้นฐานของบุตรหลานในการที่จะศึกษาต่อในระดับชั้นสูงขึ้นไป การเลือกโรงเรียนให้กับบุตรหลานเพื่อเข้าศึกษานั้น ต้องได้รับการตัดสินใจเลือกจากผู้ปกครองแล้วเป็นอย่างดี เพราะหน้าที่ที่สำคัญของพ่อแม่ ผู้ปกครอง คือ การมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กให้มีพัฒนาการที่เหมาะสม ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และในการศึกษา ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรรยาศิษฏธรรมา จังหวัดนครราชสีมา ครั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ด้านและระดับมาก 1 ด้าน โดยด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน และชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สูงสุด รองลงมา คือ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านครูผู้สอน ตามลำดับ ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายปัจจัยการตัดสินใจในแต่ละประเด็น ดังนี้

1.1 ด้านการจัดการศึกษา ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน ในโรงเรียนนรรยาศิษฏธรรมา จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะโรงเรียนโรงเรียนนรรยาศิษฏธรรมา จังหวัดนครราชสีมา ได้ตระหนักว่า การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กเป็นสิ่งสำคัญ การจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสอดคล้องกับมาตรฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการจัดการศึกษาปฐมวัย ไว้ว่า เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสมด้วยปฏิสัมพันธ์ที่กระหว่างเด็กกับพ่อแม่เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพโดยหลักการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภทยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรม พัฒนาเด็กโดยองค์รวมนเน้นการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข จึงส่งผลให้การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนนรรยาศิษฏธรรมา จังหวัดนครราชสีมา สอดคล้องกับ ประภาภรณ์ ทิชนพงษ์ (2555) ได้ศึกษาความคิดเห็นของ ผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่มีชั้นประถมศึกษา เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะเลือกโรงเรียน มีการจัดการเรียนการสอนมุ่งเตรียมด้านพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ สติปัญญา และเด็กมีความกล้าแสดงออกสนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว รู้จักรับผิดชอบ สามารถช่วยเหลือตนเอง มีความริเริ่ม สร้างสรรค์ มีระเบียบวินัยและรู้จักรับผิดชอบ เพื่อเตรียมความพร้อมไปประถมศึกษาปีที่ 1 จะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีความสำคัญต่อการตัดสินใจ ของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน เพราะการบริหารจัดการในด้านการจัดการศึกษา เป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้เติบโตตามวัย และมีความพร้อมที่จะเรียน ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

1.2 ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน ในโรงเรียนนรรยาศิษฏธรรมา จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะโรงเรียนพัฒนาสื่อการสอนจากค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองได้จ่ายให้กับโรงเรียน ประสบการณ์และความรู้ที่นักเรียนได้รับจากทางโรงเรียน คุ่มค่ากับค่าใช้จ่ายและโรงเรียนมีการแจ้งเก็บค่าใช้จ่ายให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้า เพราะสถานศึกษาได้คำนวณค่าเล่าเรียนอย่างเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ปกครองนักเรียน อีกทั้งผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการจัดประสบการณ์และความรู้ที่นักเรียนได้รับ โรงเรียนเก็บค่าหนังสือเรียนในราคาที่เหมาะสมรวมถึงมีการแจ้งเก็บค่าใช้จ่ายให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้า การใช้จ่ายของโรงเรียนในการพัฒนาสื่อการสอนจากเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองเกิดผลอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่ากิจกรรมพิเศษที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บมีความเหมาะสม จึงส่งผลให้การตัดสินใจของผู้ปกครอง

ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนนรรยาศึกษาธรรมศาสตร์ จังหวัดนครราชสีมา สอดคล้องกับ ปฐมพงศ์ ขวาลิต (2555) กล่าวว่า อิทธิพลของ ค่าใช้จ่ายในการเรียนเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีความสำคัญในการเลือกเรียนต่อของผู้เรียน จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกสถานศึกษาของผู้เรียน หัวข้อหนึ่งที่มีการกล่าวถึงมากที่สุดคือ ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน เหตุผลหลักก็คือ ค่าใช้จ่ายในการเรียนเป็นตัวกำหนดทิศทางที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินการในสถานศึกษา เกี่ยวพันกับนโยบายการศึกษาที่จัดขึ้น และ Hence (1974, อ้างถึงใน ปฐมพงศ์ ขวาลิต, 2555) ชี้ให้เห็นว่าอิทธิพลด้านการเงิน เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจในการเลือกสถานศึกษาเป็นอย่างมาก ถ้าค่าใช้จ่ายในการเรียนที่กำหนดขึ้นเป็นอุปสรรคต่อสถานศึกษา การจัดการเรื่องค่าใช้จ่ายจะเป็นตัวลดปัญหาต่าง ๆ ลง ปัจจัยด้านนี้ เกี่ยวพันไปถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยค่าใช้จ่ายในการเรียนของแต่ละสถานศึกษา ไม่ควรจะแตกต่างกันมาก เพราะความแตกต่างกันในด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนของสถานศึกษาจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนแตกต่างกัน ค่าใช้จ่ายในการเรียนจึงเป็นเสมือนตัวสนับสนุน ให้นักเรียนมีความสนใจในการเลือกสถานศึกษาแห่งนั้นเพิ่มมากขึ้น

1.3 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรรยาศึกษาธรรมศาสตร์ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะโรงเรียนนรรยาศึกษาธรรมศาสตร์ มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมและมีทรัพยากรอย่างเพียงพอ ตลอดจนจัดแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพราะอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนประกอบสำคัญในการเรียนการสอน การเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จได้จำเป็นต้องมีอาคารที่นักเรียนและใช้ประโยชน์ได้ตามจุดประสงค์การจัดการศึกษา โรงเรียนนรรยาศึกษาธรรมศาสตร์ มีการบริหารอาคารสถานที่โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อม ตลอดจนการดูแลสภาพแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ นอกจากนี้โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพจิตที่ดี จำนวนห้องเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและห้องเรียนมีสื่อวัสดุอุปกรณ์เพียงพอ สอดคล้องกับ วิโรจน์ มุฮาหมัด (2542) กล่าวถึง อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนต้องมีทำเลที่ตั้งของโรงเรียน มีความสะดวกในการรับส่งนักเรียน เป็นเส้นทางผ่านของผู้ปกครอง มีการจัดสถานที่ภายในโรงเรียนเป็นสัดส่วนถูกสุขลักษณะ และตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีกลิ่น หรือเสียงรบกวนต่อการเรียนของนักเรียน และไม่ตั้งอยู่ในสถานที่ที่มีฝุ่น หรือสถานที่ ที่เป็นอันตรายต่อนักเรียน

1.4 ด้านครูผู้สอน ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรรยาศึกษาธรรมศาสตร์ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนมีคุณภาพและประสบการณ์ในการทำงานสูง ครูและบุคลากรทางการศึกษามีเพียงพอและครบชั้นเรียน ครูมีคุณภาพและประสบการณ์ในการทำงานสูงมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี รวมถึงครูเอาใจใส่ด้านการเรียนการสอนและดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี อยู่ในศีลธรรมมีน้ำใจโอบอ้อมอารี รักลูกศิษย์ทุกคนเท่ากัน มีความรับผิดชอบต่อนักเรียน ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมถูกกาลเทศะ และมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ จึงส่งผลให้การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนนรรยาศึกษาธรรมศาสตร์ จังหวัดนครราชสีมา ด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด

1.5 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน และชุมชน ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน ในโรงเรียนนรรยาศึกษาธรรมศาสตร์ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะ 1) โรงเรียนนรรยาศึกษาธรรมศาสตร์ จังหวัดนครราชสีมา มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน ตามศักยภาพ การสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน และมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างพัฒนาชุมชน ให้เข้มแข็ง นั่นคือ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน ย่อมเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ให้นักเรียน โรงเรียนชุมชน มีการเจริญก้าวหน้าไปพร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับ อัญชลี ทาวรรณ (2553) กล่าวว่า โรงเรียนโดยเฉพาะผู้บริหารควรมีความสัมพันธ์กับชุมชน มีการติดต่อประสานงานระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ปกครองอย่างทั่วถึง มีการประชุมผู้ปกครองเพื่อรายงานผลการดำเนินงานของโรงเรียน การจัดกิจกรรมร่วมกัน อีกทั้งยังมีการจัดให้โรงเรียนเป็นแหล่งวิทยากรของชุมชนและ

มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นและ 2) โรงเรียนมีการประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงผล การดำเนินการและรับฟัง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้ปกครอง พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองปรึกษาหารือเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนหรือปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนและคณะครูให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมของชุมชนเสมอ

2. ผู้ปกครองที่มีเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรรยาศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพและรายด้านรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการบริหารของโรงเรียนนรรยาศึกษาจังหวัดนครราชสีมา มีการจัดการศึกษาเป็นแบบมุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง เป็นการศึกษาทั่วไปเพื่อเป็นพื้นฐาน เป็นการศึกษาที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และให้ชุมชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนดำรงอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยการบริหารสถานศึกษาเป็นการบริหารองค์การคู่ขนาน และสอดคล้องกับความคิดเห็นของ พบว่า ผู้ปกครองมีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนรรยาศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ผู้ปกครองที่มีเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน ในโรงเรียนนรรยาศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพและรายด้านรวมไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ ราสินีต์ แสนวงศ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา ต่างกันมีเหตุผลการตัดสินใจศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านบุคลากรของ โรงเรียน ด้านสัมพันธ์กับชุมชน และด้านการบริหารโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดาพร พันสีทา (2557) การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนบ้านป่ายุบ (บึงก็ประชาคุณเคราะห์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามอาชีพ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาภรณ์ อึ้งเจริญ (2555) ได้ศึกษา ปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่ง บุตรหลานเข้าเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็น ภาษาอังกฤษ (English program) โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรีจำแนกตามอาชีพ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนควรมีการส่งเสริมให้แต่ละสาระการเรียนรู้บูรณาการการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ รวมถึงการเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี นอกจากนั้นควรจัดหาสื่อและอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม
2. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม โรงเรียนจึงส่งเสริมความเข้มแข็งในการจัดระบบดูแลความปลอดภัยอาคารเรียนและอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอ จัดระบบความปลอดภัยในโรงเรียนเพื่อให้สามารถจำแนกบุคคลภายนอกที่เข้ามาในโรงเรียนได้
3. ด้านครูผู้สอน โรงเรียนจึงควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรในด้านต่าง ๆ และสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างเคร่งครัดรวมถึงการคัดเลือกบุคลากรครูให้เหมาะสมกับสาขาวิชาที่สอนและให้มีจำนวนที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโรงเรียนควรส่งเสริมให้ทำการศึกษาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลงานของนักเรียน รวมถึงผลงานของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่องและเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนได้เข้ามาแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอยู่เสมอ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาและการพัฒนาพฤติกรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ โดยการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมโครงการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ ได้ลงมือปฏิบัติและแก้ปัญหาด้วยตนเอง
2. ควรมีการศึกษา ความสนใจของนักเรียนที่ความถนัดของตนเองและความพึงพอใจของผู้ปกครองที่นำบุตรหลานมาเข้าเรียนในโรงเรียนนรรยาศึกษาพิเศษ
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักในการศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนนรรยาศึกษาพิเศษ
4. ควรมีการศึกษามีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนนรรยาศึกษาพิเศษ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
- จุฑาภรณ์ อึ้งเจริญ. (2555). ปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) โรงเรียนชลกันยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ประภาภรณ์ ทิพนพงค์. (2555). การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียน โรงเรียนสาธิต เทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) สังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ปฐมพงศ์ ขวาลิต. (2555). ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเวียงสระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ราศินันท์ แสนวงศ์. (2555). ปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- วิโรจน์ มูฮำหมัด. (2542). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- สุดาพร พันสีทา. (2557). การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนบ้านป่ายุบ (บ้านกีประชาบุเคราะห์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อัญชลี ทาวรรณ. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.